

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/138/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621204135
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621204135.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: L. J. J. O. R., R. R. L. P. X, XXXXX J., O., B. Y. J. K. S. C. R. J. Č.. XXX XXX XXX, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom L. J. J. O. R., J. B. L., R. R. F. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: F. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. H., E. XX/XX, o zaplatenie 929,44 EUR s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 871,68 Eur spolu s úrokom z omeškania

- vo výške 5 % ročne zo sumy 234,- Eur od 28.12.2018 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.01.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.02.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.03.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.04.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.05.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.06.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.07.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.08.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.09.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.10.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.11.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.12.2019 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.01.2020 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.02.2020 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.03.2020 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 39,- Eur od 11.04.2020 do zaplatenia,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 13,68 Eur od 11.05.2020 do zaplatenia,
to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamieta.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 87,58 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.09.2021 domáhal od žalovanému zaplatenia istiny 929,44 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 929,44 Eur od 28.12.2018 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Túto svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 07.08.2017 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Z bodu 1.1. úverovej zmluvy vyplýva, že úroková sadzba bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá vo výške 24,00 % ročne. Následne však došlo k zníženiu úrokových sadzieb, v dôsledku čoho bola aj žalovanému znížená úroková sadzba na 0,00 % ročne. Podľa bodu 1.5. Úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Poukazujúc na bod 3.1. Úverovej zmluvy ďalej uviedol, že žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.266,48 Eur tak, že túto sumu 1.261,68 Eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 4,80 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 390,- Eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Citujúc bod 7.1., bod 10 Úverovej zmluvy žalobca ďalej v žalobe uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 27.12.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Citujúc bod 7.2. a bod 7.4. Úverovej zmluvy, ako aj § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ďalej uviedol, že žalovaný má voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 929,44 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 929,44 Eur od 28.12.2018 do zaplatenia.

3. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný súdom uznesením sp.zn. 16Csp/138/2021-69 zo dňa 21.09.2021, ktoré mu spolu so žalobou a jej prílohami bolo doručené do vlastných rúk dňa 13.10.2021.

4. V nadväznosti na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn. 16Csp/138/2021-70 zo dňa 21.09.2021 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe žalobcu o vyjadrenie sa k skutočnosti, na základe čoho určil priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov uvedenú hodnotou 22,45 % p.a., ako si žalobca splnil povinnosti vymedzené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, o vyjadrenie sa ako si splnil svoju povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a o vyjadrenie kedy a akým spôsobom došlo medzi stranami sporu k dohode o práve žalobcu účtovať žalovanému náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky, tento písomným podaním zo dňa 23.09.2021 doručeným súdu dňa 24.09.2021 v súvislosti s priemernou RPMN citujúc § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že v rozhodnom čase predstavovala priemerná výška RPMN práve hodnotu 22,45 % podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2017). V rozhodnej dobe nebola zverejnená štatistika za 2. štvrtrok 2017.

5. K výpočtu RPMN uviedol, že trvá na správnosti výšky RPMN uvedenej v bode 1.1. predloženej zmluvy 26,83 %, ktorá bola vypočítaná v informačnom systéme žalobcu na základe údajov označených ako „dodatkové predpoklady pre výpočet RPMN“. Predložil aj tabuľku s takýmto výpočtom.

6. V súvislosti s overovaním bonity žalovaného uviedol, že schopnosť klienta splácať úver žalobca posudzoval samostatne na základe informácií o konkrétnom žiadateľovi a jeho finančnej situácii (príjmy,

výdavky, rodinný stav, spôsob bývania, počet vyživovaných osôb a iné) uvádzaných pri žiadosti o úver. Každá takáto žiadosť o poskytnutie úveru je vyhodnocovaná individuálne a na základe všetkých údajov uvedených v zmluve a to automatizovaným systémom posúdenia žiadosti, ktoré je nastavené tak, aby boli preverené všetky informácie prostredníctvom internetových stránok, pričom sa využívajú najmä stránky telekomunikačných spoločností, obchodný register, živnostenský register, kontrola OP na stránke Ministerstva vnútra SR, či nie je evidovaný ako stratený alebo odcudzený, v úverovom registri SOLUS, NRKI a overenie v Sociálnej poisťovni. V registri SOLUS sa zhromažďujú informácie o klientoch neplniacich si svoje záväzky. Pri žiadosti o úver na základe dopytu klientovho rodného čísla dostáva odpoveď či má nesplatené záväzky v iných spoločnostiach, ktoré prispievajú do tohto registra. NRKI - je nebankový register klientskych informácií. Pri žiadosti o úver na základe dopytu klientovho rodného čísla dostáva odpoveď o pozitívnych aj negatívnych existujúcich záväzkoch klienta. Žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od klienta (žalovaného), aby mal dostatočné zabezpečenie úveru, teda trvalý zdroj príjmu, z ktorého môže následne úver splácať. Pri schvaľovaní úveru sa posudzovalo okrem iných kritérií najmä zamestnanie a bonita klienta, ktorý musel mať v príjme obsiahnuté životné minimum v danom období a mesačnú splátku v stanovenej výške spolu s ďalšími jeho záväzkami. Poukázal na to, že v konaní predložil súhlas so spracovaním osobných údajov žalovaného v súvislosti s overením bonity žalovaného, ktorý obsahuje predmetné údaje.

7. Žalovaný sa ani k tomu písomnému podaniu žiadnym spôsobom nevyjadril.

8. Žalobca a jeho právny zástupca, a ani žalovaný sa pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, nezúčastnili, pričom právny zástupca žalobcu, svoju neúčasť ospravedlnil. Súd preto konal a napokon aj rozhodol bez účasti strán sporu.

9. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým s výpisom z registratúry obchodného súdu v J.- hlavného zápisu v obchodnom a podnikovom registri vedenom na terajšieho žalobcu, so Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 263692615965866 zo dňa 07.08.2017, s formulárom „Spracovanie osobných údajov“ podpísaným žalovaným dňa 07.08.2017, s formulárom „Zistenie a zaznamenanie požiadaviek a potrieb klienta“, s prehľadom úhrad žalovaného k úverovému prípadu 42763283920100,VS: 1410314502, s Potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov z 08.07.2021, s písomným prípisom zo dňa 31.12.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42763283920100 - Predžalobná výzva“ a doručenkou k tomuto prípisu, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údaje, kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenej inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie, so Zoznamom registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeným Národnou bankou Slovenska, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 07.08.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 263692615965866, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 5.000,-EUR a aktuálnou výškou úverového rámca 1.300,-EUR. Spôsob čerpania úveru bol stanovený jednorázovo. Výška mesačnej splátky bola minimálne 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Zároveň splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci.

11. Podľa tejto zmluvy 1. čerpanie revolvingového úveru bolo viazané na nákup tovaru alebo služby, pričom tovar v predmetnej zmluve bol opísaný ako 000440082. V záhlaví zmluvy v kolónke „fin.tovar“

sa ešte uvádzalo „mobilný telefón“. Výška 1. čerpania Revolvingového úveru bola stanovená sumou: 1.261,68 EUR a cena tovaru sumou: 1.261,68 EUR. Priama platba predajcovi bola určená sumou : 0,-- EUR.

12. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 24,00 % p.a. a bola uvedená ako fixná, hodnota odplaty bola uvádzaná 24,00 %, priemerná RPMN bola stanovená hodnotou 22,45 %.

13. Vyššie uvedená zmluvná hodnota priemernej RPMN nezodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Kreditné karty pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017, nakoľko táto hodnota bola v týchto informáciách udávaná hodnotou 23,03 %, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 28.04.2017.

14. Žalobca však nepreukázal, že medzi stranami sporu došlo k dohode o znížení úrokovej sadzby na 0,00 % ročne, tak ako to tvrdil v žalobe.

15. V zmluve ako zvolený balík poistenia sa uvádzal údaj : Kompletný balík poistenia.

16. V zmluve bola tiež uvedený údaj o RPMN a to hodnotou 26,83 %, pričom sa v tejto zmluve nachádzal aj indikatívny výpočet RPMN, podľa ktorého ako predpoklady pre výpočet RPMN boli použité vstupné údaje a síce výška čerpania Revolvingového úveru 1.300,00 EUR, s výškou mesačnej splátky 122,93 EUR, s poplatkom za správu úveru 0,00 EUR a splatením Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach, pričom pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podľa obsahu uvedeného článku tejto zmluvy podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru a dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru. Zároveň pri tomto indikatívnom výpočte bola uvedená aj celková čiastka k zaplateniu a to sumou 1.475,16 EUR.

17. Vyššie uvedená zmluvná hodnota RPMN nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu , u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“ : 07.08.2017, / t.j. dátum uzavretia zmluvy/ „výška pôžičky“ : 1.300,-- EUR, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“: 12, „Deň splátky“: 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.09.2017 a "Dodatočnom náklade" 0,--EUR pri zohľadnení splátky 122,93 EUR, predstavuje hodnotu 26,34 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 1.475,16 EUR. Uvedený údaj o RPMN však nie je uvedený v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

18. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017 bola 21,50 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2017.

19. Z prehľadu úhrad vedeného na žalovaného pod číslom úverového prípadu: 42763283920100, VS:1410314502, vyplynulo, že žalovanému bol predmetný spotrebiteľský úver vyplatený vo výške 1.261,68 EUR a to tým spôsobom, že bol poukázaný priamo predajcovi, u ktorého žalovaný nakupoval spotrebný tovar.

20. Z tohto prehľadu úhrad vedeného na žalovaného ďalej vyplynulo, že tento na predmetný úverový vzťah zrealizoval úhrady v celkovej čiastke 390,-- EUR, síce sumu 351,--EUR do dňa 21.12.2018, kedy podľa žalobcu malo dôjsť k predčasnému zosplateniu úveru a následne ešte sumu 39,--EUR dňa 13.12.2019. Zo strany žalovaného uvedené skutočnosti neboli spochybnené.

21. Zároveň z uvedeného prehľadu vyplynulo, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením splátok, ktoré boli uvádzané vo výške 39,-- Eur mesačne, a ktoré boli splatné ku dňu 10.04.2018, 10.05.2018, 10.06.2018, 10.07.2018, 10.08.2018, 10.09.2018, 10.10.2018 a 10.11.2018, pričom v rámci tohto

obdobia neuhrádzania týchto splátok zrealizoval jednu úhradu dňa 17.09.2018 v sume 39,--EUR
Žalovaný v tomto spore uvedené skutočnosti nenamietal.

22. Podľa článku 7 „Následky porušenia povinností klienta“, bodu 7.1 predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v prípade, ak žalovaný ako klient, nespláca poskytnutý úver riadne a včas, bol žalobcu oprávnený okrem iného podľa písm. a/ uvedeného článku vyhlásiť aj mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú právny predchodca žalobcu určil v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

23. Zároveň podľa bodu 7.2 predmetného článku bol žalobca tiež oprávnený v prípade porušenia povinností žalovaného ako klienta splácať poskytnutý úver, požadovať od neho zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu žalovaného ako klienta, so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako klient, bol povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

24. Písomným prípisom zo dňa 31.12.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42763283920100 - Predžalobná výzva“ žalobca oznámil žalovanému, že sa ku dňu 27.12.2018 stal jeho záväzok z poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 968,44 EUR splatným v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovaného na úhradu tejto dlžnej sumy zloženej z úverovej istiny vo výške 996,38 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 2,06 Eur a nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 0,--EUR.

25. Uvedený prípis bol žalovanému podľa doručky doručený dňa 21.01.2019.

26. Podľa žalobcom predložených dokladov - „Spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení“ - v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru žalobca vykonal šetrenie o majetkových pomeroch žalovaného vyplnením uvedeného tlačiva, kde do príslušných kolóniek boli zapísané údaje o tom, že žalovaný v uvedenom období, kedy sa mu mal poskytnúť úver, bol zamestnaný, a jeho čistý mesačný príjem bol XXX,--U., v rámci položky „spôsob bývania“ bolo uvádzané, že býva u rodinného príslušníka, kedy mal náklady na nájomné 0,--EUR a ostatné záväzky v sume 0,--Eur, a nemal mať žiadnu vyživovaciu povinnosť. Uvedené údaje boli osvedčené podpisom žalovaného dňa 07.08.2017.

27. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska ku dňu 07.08.2017, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI"- časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI"- časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a od 10.07.2017 začal vykonávať činnosť aj EURI (Európsky register informácií).

28. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.263692615965866, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

33. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

34. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

35. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

36. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

37. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

39. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

40. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

41. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

43. Podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

44. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 263692615965866, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

45. Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

46. Podľa § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017 teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

47. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

48. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

49. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

50. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov

podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

51. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

52. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

53. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

54. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017 teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

55. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

56. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkolvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa

zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

57. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

58. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

59. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

60. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis..

61. Podľa §10c ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

62. Podľa §10c ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplata sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

63. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

64. Podľa §1 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

65. Podľa §1 ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

66. Podľa §1 ods.3 písm.b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

- 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelení sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

67. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

68. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

69. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

70. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca má nárok na ním uplatňovanú sumu a jej príslušenstvo len v čiastočnom rozsahu.

71. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866 zo dňa 07.08.2017 medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedená zmluva musí spĺňať predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednaní predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

72. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866 zo dňa 07.08.2017, nie je zrejmé, aby žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačnom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

73. Zo strany žalovaného v tomto spore neboli vznášané žiadne námietky, pripomienky, či iné vyjadrenia k predmetu sporu. Súd však v danom prípade upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora a to konkrétne na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únievého spotrebiteľského práva.

74. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo porušenie niektorých ustanovení únievého spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ (porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“, tiež bod 18 rozsudku SÚDNEHO DVORA (druhá komora) z 05. marca 2020 vo veci C - 679/18 - OPR Finance ss.r.o. proti GK (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 679/18“).

75. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14, resp. bod 19 rozsudku C-679/18).

76. Povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

77. Pokiaľ navyše vnútroštátny súd ex offo konštatuje porušenie tejto povinnosti, musí bez toho, aby čakal, že spotrebiteľ podá návrh v tomto smere, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou dodržania zásady kontradiktórnosti, a že sankcie, ktoré toto právo stanovuje, rešpektujú požiadavky stanovené v článku 23 smernice 2008/48, ako ich vyložil Súdny dvor (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, body 71, 73 a 74) (porovnaj bod 24 rozsudku C-679/18).

78. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ.

Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14, resp. bod 41 rozsudku C-679/18).

79. Vnútroštátne súdy, vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 56 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 43 rozsudku C-679/18).

80. Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd nemôže vo veci samej platne zastávať názor, že sa nachádza v situácii, keď nemôže predmetné vnútroštátne ustanovenia vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že české súdy / rozumej súdy členského štátu - poznámka tunajšieho súdu/ vykladali tieto ustanovenia v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha zabezpečiť plný účinok smernice 2008/48 a v prípade potreby neuplatniť z vlastnej iniciatívy výklad používaný českými súdmi/ rozumej súdmi členského štátu - poznámka tunajšieho súdu/, pokiaľ tento výklad nie je zlučiteľný s právom Únie (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru) (porovnaj bod 44 rozsudku C-679/18).

81. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“.

82. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd podrobil spotrebiteľskoprávny vzťah medzi sporovými stranami založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866 zo dňa 07.08.2017 dôslednému skúmaniu, aj keď zo strany žalovaného ako spotrebiteľa v tomto smere neboli vznášané žiadne námietky a pripomienky v tomto spore. Súd tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne napíňajúc ustanovenia úniového spotrebiteľského práva , ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdného dvora má súd realizovať ex offo, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovaného ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinného dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali .

83. Postupujúc v zmysle vyššie uvedeného súd po preskúmaní listinných dôkazov zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nemá všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy , a okrem toho sú tu tiež dané ďalšie skutočnosti, na základe ktorých je potrebné uver poskytnutý na základe vyššie uvedenej predmetnej zmluvy žalobcom žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov.

84. Pokiaľ ide o samotnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 264207213464185 zo dňa 13.07.2017, k tejto súdu uvádza nasledovné :

85. Predmetná Zmluva je uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

86. V predmetnej zmluve sú jasne a zrozumiteľne uvedené zmluvné strany identifikačnými údajmi vyžadovanými zákonom (§ 9 ods. 2 písm b./ a d./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

87. Z uvedenej zmluvy vyplýva , že poskytnutý úver je revolvingovým spotrebiteľským úverom účelovým, u ktorého ale prvé čerpanie revolvingu je viazané na nákup spotrebného tovaru opísaného ako

000440082, kedy v záhlaví zmluvy v kolónke „fin.tovar“ sa ešte uvádza údaj „mobilný telefón“ (§ 9 ods. 2 písm.a./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

88. V zmluve je uvedená výška revolvingového úveru raz ako výška úverového rámca sumou 5.000,- Eur, a raz ako aktuálna výška úverového rámca sumou 1.300,-Eur. Napokon ešte je v zmluve uvedená výška tzv. 1. čerpania revolvingového úveru sumou 1.261,68 EUR, ktorá je dokonca viazaná na zakúpenie konkrétneho tovaru, resp. služby.

89. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve, resp. dokonca tri rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejmé do akej výšky boli žalovaný oprávnený úver čerpať a za akých podmienok.

90. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že práve k tejto aktuálnej výške úverového rámca sa viažu aj ďalšie podmienky spojené s poskytovaním úveru, na základe ktorých sa tiež stanovovala hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platnej v čase uzavretia zmluvy. Predbežné vyhodnocovanie bonity klienta sa má prejaviť práve v určení maximálne prípustnej hranice úveru, ktorý mu je možné poskytnúť, a ktorého výška bude základom pre určenie ďalších parametrov spotrebiteľského úveru, ktoré sú súčasne aj podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä suma nákladov spojených s úverom, ročná úroková sadzba, počet a výška splátok. Len vo vzťahu ku konkrétne určenej výške úveru, môže veriteľ splniť tiež povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Ak sa pre budúcnosť veriteľ a spotrebiteľ dohodnú na vyššom rozsahu úverového rámca, musí tomu predchádzať opätovné overenie bonity spotrebiteľa a dohoda o podmienkach novej zmluvy. Spôsob vymedzenia úverového rámca 1.300,- EUR až 5.000,-EUR predstavuje pre veriteľa výhodné riešenie napr. aj v prípade prekročenia čerpania úverového limitu, avšak nezodpovedá záujmom spotrebiteľa, ktorého núti zotrvávať v záväzku s veriteľom, aj keď navýšenie sumy úveru pri nezmenených podmienkach (úročenia, splácania) môže byť nevýhodné (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/3/20121 zo dňa 08.07.2021).

91. Vzhľadom na uvedené nedostatky preto súd s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v zmluve chýba reálne údaje o výške spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na to súd uvádza, že pre túto absenciu určitého vymedzenia výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z.), je potrebné tento úver poskytnutý žalovanému žalobcom považovať v zmysle §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za úver bez úrokov a bez poplatkov.

92. Ďalej súd konštatuje, že v predmetnej zmluve je uvedená výška mesačnej splátky, resp. spôsob jej určenia a síce minimálne 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, ako aj splatnosť mesačnej splátky na 10-tý deň v mesiaci (§ 9 ods. 2 písm.l./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

93. V danom prípade súd zohľadnil špecifický charakter revolvingového úveru, ktorého podstatou je jeho opakovanie s dohodnutým úverovým rámcom a preto je zrejmé, že niektoré náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z.. nemôžu byť splnené (napr. konečná splatnosť úveru).

94. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je však údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Je vlastne indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. A zároveň takýmto indikátorom je aj uvedenie príslušnej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov v danom období, aby si tak spotrebiteľ mohol porovnať relevantné údaje o tom, či sa mu s dotýčným poskytovateľom úveru oplatí vsúpiť do zmluvného vzťahu z hľadiska nákladov, ktoré tento úver má obnášať pre neho v porovnaní s nákladmi, ako existujú v rámci príslušného segmentu na relevantnom trhu.

95. Pokiaľ ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné túto ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítať podľa počiatkových základných údajov v zmluve, čo napokon je zrejmé aj zo samotnej predmetnej zmluvy, kde takýto indikatívny výpočet

RPMN je obsiahnutý. V predmetnej zmluve je síce uvedený indikatívny výpočet RPMN, avšak tento plne nekorešponduje s reálnym stavom úverového vzťahu medzi stranami sporu.

96. Hodnota RPMN uvedená v zmluve hodnotou 26,81 % p.a. nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“ : 07.09.2017, / t.j. dátum uzavretia zmluvy/ „výška pôžičky“ : 1.300,-- EUR, „Periodicita splátok“ : mesačne, „Počet splátok“ : 12, „Deň splátky“ : 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“ : 10.08.2017 a "Dodatočnom náklade " 0,--EUR pri zohľadnení splátky 122,93 EUR, predstavuje hodnotu 26,34 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 1.475,16 EUR. Uvedený údaj nie je uvedený v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

97. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 22,45 % ročne. (§ 9 ods. 2 písm z./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

98. Táto hodnota však nekorešponduje s údajmi vyplývajúcimi zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií pre Kreditné karty pre 1. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017, ktorá bola 23,03% p.a., a ktorá bola na stránke Ministerstva financií SR zverejnená dňa 28.04.2017, teda pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebnom úvere č. 263692615965866.

99. Údaj o priemernej RPMN uvedený v predmetnej zmluve pritom korešponduje s údajom o tejto hodnote síce zverejneným Ministerstvom financií v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch pre Kreditné karty pre 1. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017, avšak nepochádzajúcich od subjektov označených ako „veriteľ“, ale od subjektov označených ako „banky a pobočky zahraničných bánk“, nie však už zo stavom platným k 30.06.2017 pre tieto subjekty pre 2. štvrťrok roku 2017 , ktorý bol zverejnený na príslušnej stránke dňa 31.07.2017, a ktorý predstavoval hodnotu 21,50 % p.a..

100. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa § 9 ods.2 písm z./ v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, sa pod uvedenou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnou k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere rozumela hodnota, ktorá vyplynula z informácii zverejnených ministerstvom financií alebo ním určenou osobou na webovom sídle tohto ministerstva. Z oboch vyššie uvedených ustanovení zákona jednoznačne nevyplýva, o ktoré údaje zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch o priemernej hodnote RPMN zverejňovaných Ministerstvom financií SR, ide, či teda sú to údaje poskytované veriteľmi, alebo údaj poskytované bankami a pobočkami zahraničných bánk.

101. Je však potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie § 21 ods. 2 bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase , kedy bola medzi sporovými stranami uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, bolo zapracované novelou č. 394/2011 Z.z. účinnou od 01.12.2011.

102. Pôvodné znenie uvedeného paragrafu v spojení s jeho odsekom 1 znelo „ veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. (odsek 1) Ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1 (odsek 2)“ . Zároveň vtedajší § 9 ods. 2 písm. y./ pojednávajúci o priemernej RPMN odkazoval na toto ustanovenie.

103. V súvislosti s týmto pôvodným znením dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z.z. k § 9 vtedajšieho znenia uvedeného zákona uvádzala, že „Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre typ spotrebiteľského úveru podľa písmena d) platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uverejnenú podľa s § 21 ods. 2 (cieľom tohto ustanovenia je zvýšiť informovanosť spotrebiteľa. Veriteľ bude povinný v zmluve uviesť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre podobný produkt na trhu. Nakoľko údaje o priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov za

všetkých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery budú v súlade s § 21 verejne prístupné, veritelia ich budú môcť jednoducho získať a bude možné do zmluvy o spotrebiteľskom úvere doplniť hodnotu priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov platnú ku dňu podpisu zmluvy. Spotrebiteľ tak bude presne vidieť, akú zmluvu podpisuje vzhľadom na trhovú priemer. Bude sa tak môcť rozhodnúť, či si ponuku spotrebiteľského úveru podpisom akceptuje alebo bude hľadať lepšiu ponuku u iného veriteľa.)“.

Zároveň k vtedajšiemu ustanoveniu § 21 táto dôvodová správa uvádzala, že „Uvedené ustanovenie je prebraté z doterajšej právnej úpravy, ktorá súvisí so zlepšením informovanosti spotrebiteľov vo vzťahu k porovnaniu RPMN na porovnateľné úverové produkty zverejňovaním priemerných hodnôt RPMN na spotrebiteľský úver. Zverejňovanie priemerných RPMN umožňuje spotrebiteľom lepšie porovnávať konkrétnu ponuku s priemerným produktom na trhu a zároveň mu to umožní lepšie porovnávať ponuky. Podľa tohto ustanovenia majú veritelia povinnosť poskytovať Ministerstvu financií SR a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Rozsah, podrobnosti, lehoty a spôsob predkladania údajov ako aj miesto zverejňovania priemerných údajov na trhu so spotrebiteľskými úvermi upravuje všeobecný právny predpis, vydaný Ministerstvom financií SR.“

104. Ako je zrejmé, aj zákonodarca v súvislosti so zverejňovaním údajov o priemernej RPMN operoval s termínom „veriteľ“ a nie banka, resp. pobočka zahraničnej banky, pričom sa mohol jednať jedine o veriteľa definovaného v tom čase v § 2 písm. b/ uvedeného zákona, ktorým sa rozumela fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

105. Následná vyššie uvedená novela č. 394/2011 Z.z., ktorá pozmenila text § 21 ods. 2 citovaného zákona sa však nijako nedotkla okruhu subjektov, ktoré boli povinné príslušné dáta o úveroch predkladať ministerstvu (ostali ním „veritelia“). Dôvodová správa k tejto novele pre uvedenú zmenu tohto ustanovenia uvádzala, že táto bola vykonaná z dôvodu, že „Navrhovaným ustanovením sa zosúladuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov dotknutých osôb bez ich súhlasu, vzhľadom na to, že Ministerstvo financií SR, Národná banka Slovenska a DataCentrum spracúvajú osobné údaje veriteľov, ktorí sú fyzickými osobami a zodpovedných osôb veriteľov, ktoré predkladajú údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a vyhlášky č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, v rozsahu meno a priezvisko fyzickej osoby, telefónne číslo a e-mailová adresa.“

106. Z výkladu zákonodarcu k uvedenému ustanoveniu, ktorý je tak možné vyvodiť z jeho dôvodových správ teda vyplýva, že zákonodarca zdôrazňuje že údaj o priemernej RPMN má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, teda nie iba zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Táto bola určujúca len pre posudzovanie najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., nie však ako údaj o priemernej RPMN, ktorý sa mal objaviť v zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. z./ zákona č. 129/2010 Z.z. v čase uzatvárania takejto Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Napokon je to aj logické, keďže úvery okrem bánk poskytujú aj tzv. nebankové subjekty, ktoré na to majú príslušné oprávnenie, a teda do prepočtu RPMN na trhu je potrebné zahrnúť aj údaje, ktoré prichádzajú od týchto subjektov.

107. Vzhľadom na uvedené tak súd uzatvára, že pokiaľ ide o údaj o priemernej RPMN, ktorý mal byť uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, mal ním byť údaj zverejnený Ministerstvom financií SR ako údaj vyplývajúci zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Kreditné karty pre 1. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 31.03.2017, a teda údaj 23,03% p.a., a nie 22,45 %, ako to uvádzala predmetná zmluva.

108. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, by absencia vyššie uvedeného údajov o priemernej RPMN mala spôsobovať to, že predmetný úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov.

109. I keď v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené znenie § 11 ods. 1 písm. b./ citovaného zákona bolo síce platné a účinné, podľa názoru súdu uvedená okolnosť, t.j. uvedenie nesprávneho údajov o priemernej RPMN na trhu v danej zmluve, pri eurokomformnom výklade

tejto náležitosti zmluvy nemohla sama o sebe viesť k sankcii v podobe straty nároku na úroky a poplatky prináležiace k predmetnému úveru.

110. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom od 01.05.2018, t.j. na základe novely č. 279/2017 Z.z. už údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver nie je povinným údajom, ktorý sa má uvádzať v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a zároveň podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona od prijatia citovanej novely už absencia tohto údajá nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

111. Ako vyplýva z dôvodovej správy k uvedenej novele č. 279/2017 Z.z. (viď táto správa k čl. XII K bodu 3, 30, 35, 45) uvedená zmena je „Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

112. Podľa rozsudku SÚDNEHO DVORA (šiesta komora) z 5. novembra 2019 vo veci C - 331/18 - TE. proti Pohotovosti, s. r. o., (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 331/18“, bod 2 jeho výroku „Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.“

113. Ako vyplýva z bodu 55 a 56 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15 - Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 42/15“, „.... pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64). Pritom je potrebné konštatovať, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere.“. Ako sa ďalej v bode 57 a 58 uvedeného rozsudku uvádza „Je nepochybné, že v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky. Cieľom tohto ustanovenia je však stanoviť povinnosť zahrnúť do zmluvy vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči akékoľvek ustanovenie a akúkoľvek povinnosť, ktoré sa dohodli medzi zmluvnými stranami v rámci ich úverového zmluvného vzťahu. Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

114. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd uzatvára, že aj keď Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866 zo dňa 07.08.2017 neobsahovala správny údaj o priemernej hodnote RPMN na trhu v čase uzatvorenia tejto zmluvy, uvedená skutočnosť vzhľadom na vyššie prezentovaný eurokomformný výklad nespôsobila, že úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, len z toho dôvodu mal byť bezúročný a bez poplatkov, aj keď právna úprava § 11 ods. 2 v tom čase platného a účinného zákona č. 129/2010 Z.z. takýto následok stanovovala.

115. Žalobca nepreukázal ani to, že si pri uzatváraní zmluvy riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého bol tento povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

116. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobca ako zahraničná banka, bol, resp. je podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. povinný s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

117. Podľa § 7 ods.17 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol žalobca ako veriteľ povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zároveň podľa § 7 ods.17 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol žalobca ako veriteľ povinný vynaloženie tejto odbornej starostlivosti aj hodnoverne preukázať.

118. Vzhľadom na uvedené a to aj s prihliadnutím na výzvu tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp.zn. 16Csp/138/2021-70 zo dňa 21.09.2021 bolo preto povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že pri posudzovaní bonity žalovaného postupoval v súlade s § 7 ods. 16 a 17 citovaného zákona a teda vykonal overenia bonity žalovaného v príslušných databázach, čo mal aj následne súdu riadne zdokladovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností.

119. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ku dňu 07.08.2017, t.j. ku dňu uzavretia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným, boli už v prevádzke tri takéto databázy, a sice Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015.

120. Nesplnenie si tejto jeho povinnosti hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti vo forme nahliadnutia do príslušných registrov je preto potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a preto je potrebné predmetné úver z danej zmluvy aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov.

121. Keďže predmetný úver vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vo vzťahu žalovanému vznikol čo do istiny len nárok na vrátenie sumy 871,68 EUR ako rozdielu medzi sumou reálne poskytnutého úveru vo výške 1.261,68 EUR(na kúpu tovaru) a súm žalovaným vykonaných platieb na tento úver vo výške 390,-- EUR.

122. Žalobca vo vzťahu k žalovanému mal podľa svojich tvrdení zosplatiť úver vyplývajúci z úverového vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, a to dňom 27.12.2018.

123. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovaného s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

124. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

125. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to , aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné , aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

126. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie žalobcu malo vyplynúť z článku 7 uvedenej ods. 7.1 písm a./ predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere , podľa ktorého v prípade, ak žalovaný ako klient, nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, bol žalobca oprávnený okrem iného vyhlásiť aj mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú právny predchodca žalobcu určil v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

127. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

128. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESĽP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s. r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, resp. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018).

129. V danom spore z prehľadov úhrad vedených na žalovaného vyplynulo, že tento sa v prípade úveru dojednaného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.08.2017 dostal do omeškania s plnením splátok , a to so splátkami splatnými dňa 10.04.2018, 10.05.2018, 10.06.2018, 10.07.2018, 10.08.2018, 10.09.2018., 10.10.2018 a 10.11.2018.

130. Žalobca však súdu nepreukázal v tomto spore, že si riadne splnil svoju povinnosť mu vplývajúcu z § 53 Ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda , že pred ním realizovaným zosplatnením úveru žalovaného aj riadne upozornil na to, že uvedené právne kroky podnikne. Žalobca súdu totiž predložil len prípis zo dňa 31.12.2018 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42763283920100 - Predžalobná výzva“ , ktorý bol žalovanému doručený dňa 21.01.2019.

131. Týmto prípisom žalobca už priamo realizoval predmetné zosplatnenie, a nie plnenie si oznamovacej povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

132. Podľa názoru súdu, tak ako už vyššie uviedol, v prípade spotrebiteľských záväzkov upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následná samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky, predstavujú dva rôzne právne úkony veriteľa, a preto podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Je teda zrejmé , že nie je možné vykonať obe tieto oznámenia žalovanému jedným úkonom, a preto nie je možné prípis zo dňa 31.12.2018 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42763283920100 - Predžalobná výzva“, považovať za právny úkon, ktorým právny

predchodca žalobcu splnil požiadavku zákona v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 občianskeho zákonníka.

133. Sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na predčasné splatenie úveru a ponechá sa žalovanému ako spotrebiteľovi možnosti splácať úver naďalej v dojednaných splátkach je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať. Vzhľadom na vyššie uvedené sa preto nemohol stať splatným celý dlh žalovaného naraz a platí, že medzi zmluvnými stranami naďalej platil dojednaný splátkový kalendár .

134. Navyše keďže žalobca nepreukázal splnenie svojich povinností v zmysle § 7 ods.4, 16 a 17 zákona č. 129/2010 Z.z., teda nepreukázal konanie s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní tohto úveru, nemal podľa § 11 ods.2 citovaného zákona oprávnenie vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa ani jednorazové splatenie tohto spotrebiteľského úveru.

135. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatoval, že žalobca nezrealizoval platné zosplatenie predmetného úveru a tak žalovaný bol oprávnený a zároveň aj povinný naďalej splácať predmetný úver splátkami v dojednanej výške mesačnej splátky a v zmluve stanovených splátkových termínoch, samozrejme až do momentu, kým týmto postupom nevysplácal len sumu skutočne poskytnutého úveru , keďže tento úver bol tak ako súd už vyššie uviedol bezúročný a bez poplatkov.

136. Na základe uvedeného teda súd žalovaného zaviazal na úhradu súdom vyššie priznanej istiny vo výške vo výške 871,68 EUR , ktorá zároveň zodpovedala súčtu v poradí 11. splátky splatnej dňa 10.07.2018 až 32. splátky splatnej dňa 10.04.2020 po 39,-- EUR (t.j. 22 splátok po 39,-- EUR = 858,-- EUR) a poslednej 33. splátky splatnej dňa 10.05.2020 len vo výške 13,68 EUR, keďže úver bol z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov , čo v konečnom dôsledku viedlo ku kráteniu poslednej splátky (t.j. 28,-- EUR + 22 splátok x 39,-- EUR + 13,68 EUR = 871,68 EUR). V prevyšujúcej časti istiny tak ako už bolo vyššie uvedené z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd žalobu zamietol a rovnako tak aj zamietol žalobu v časti príslušenstva príslúchajúceho k tejto prevyšujúcej časti istiny.

137. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017 teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

138. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 07.08.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 263692615965866, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

139. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

140. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

141. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 369 ods.1,3 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z, a to najskôr odo dňa ním uplatneného v žalobe , t.j. odo dňa 28.12.2018 vo vzťahu k tým mesačným splátkam uvedeného úveru, ktoré v tom čase už boli splatné a neuhradené zo strany

žalovaného k tomuto dátumu (t.j. od 11. splátky splatnej dňa 10.07.2018 po 16. splátku splatnú 10.12.2018 vrátane , t.j. 6x 39,-- EUR = 234,-- EUR).

142. Následne tieto úroky súd priznával od 17. splátky splatnej dňa 10.01.2019 až po 33. splátku splatnú dňa 10.05.2020, ktorá však bola len vo výške 6,-- EUR a ktorou ako poslednou sa splatila celá suma priznanej istiny, vždy počnúc od 11-tého dňa toho-ktorého mesiaca v ktorom bola tá-ktorá z týchto splátok splatná, keďže tieto splátky boli splatné vždy k 10-tému dňu toho-ktorého mesiaca a dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaný s ich úhradami dostával do omeškania.

143. V čase omeškania žalovaného sa úhradami vyššie uvedeným jednotlivých priznaných splátok bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou za obdobie za obdobie od 16.03.2016 do dňa rozhodovania súdu vo výške 0,00% p.a.. Pri započítaní 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného nariadenia úroky z omeškania z jednotlivých istín splátok predstavovali súdom priznané ročné úroky z omeškania hodnoty uvedené vo výroku rozsudku.

144. Súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania, teda u splátok č. 17. až 33. pokiaľ ide o úroky z omeškania uplatnené za obdobie v deň ich riadnej zmluvnej splatnosti a pred dňom ich riadnej zmluvnej splatnosti, keďže na tieto žalobca vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie vo veci neplatného predčasného zosplatnenia úveru nemal nárok.

145. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“),, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

146. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

147. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

148. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

149. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

150. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore.

151. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 93,79 % (871,68 EUR ako priznaná suma istiny / 929,44 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,9379= 93,79 %) a úspechu žalovaného bol 6,21 % (55,76 EUR ako nepriznaná suma istiny / 929,44 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,0621 = 6,21 %).

152. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 87,58 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalobcu a percentuálnym úspechom žalovaného (93,79 % - 6,21 %).

153. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

154. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.